

fordi der da vil opretholdes en Mistillid til Varigheden af den trufne Ordning. Man tillader sig derfor indtrængende at opfordre Regeringen til uden Hensyn til Lov af 7. August 1914 at søge *Rigsdagens Medvirkning til Gennemførelse af en særlig Lov gældende for Kornpriserne i Tiden fra næste Høst og indtil Krigens Ophør.*

For indeværende Høstaar maa man udtale, at for Havrens og Byggets Vedkommende vil det være i høj Grad uretfærdigt, om der nu foretages en Nedsættelse af Maksimalprisen, hvorved der paaføres dem, der i Øjeblikket ligger inde med Lagre, indkøbt til Maksimalpris, et Tab, der for mange kan blive meget alvorligt. For Brødkornets Vedkommende maa man — i Erkendelse af, at den nugældende Pris har virket uheldigt — tilraade, at der søges tilvejebragt et saadant Forhold mellem Majs- og Brødkornprisen, at Ombytningen kan finde Sted uden Tab for Avlerne (jfr. foranstaaende). Men man vil være betænkelig ved at foretage saadanne Ændringer, uden at de gives den Fasthed, som alene kan naaes ved, at Ændringerne i Overensstemmelse med de foran foreslaaede Foranstaltninger ogsaa nu forelægges til Vedtagelse i Rigsdagen.

Hvis dette sker, maa den af Folketingsmand N. Frederiksen foreslaaede Kornligning, som rummer store Uretfærdigheder, anses for overflødig.

Angaaende det af Indenrigsministeren paatænkte Forbud mod Opfodring af Kartofler tør man under Hensyn til de af Landbrugsministeriets tekniske Landbrugsudvalg fremlagte Oplysninger ikke modsætte sig, at et saadant Forbud udstedes, idet dog herfra undtages smaa og syge Kartofler.

Størrelsen af den paatænkte Maksimalpris bør under Hensyn til Prisen paa Foderstoffer og de med Opbevaring navnlig i Aar forbundne Vanskeligheder og det dermed uadskillige store Svind ansættes til Januar Kr. 8,50, Februar Kr. 9,00, Marts Kr. 9,50, April Kr. 10,00 pr. 100 kg paa Produktionsstedet. En Forudsætning for, at vi kan tiltræde et Fodringsforbud paa Kartofler, maa være, at Staten forpligter sig til i første Halvdel af April at overtage de Kartofler til Maksimalpris, som Landmændene ønsker at levere, idet de vil være nødt til at indrette deres Svinehold, efter at Kartoflerne mangler, og Kartofler er en Vare, der ikke ligesom Korn kan overgemmes.

Vedrørende Kreaturtællingerne skal man tillade sig at henvise til Foreningernes tidligere Skrivelse om denne Sag, og med Hensyn til en Opgørelse af det tilsaaede Areal foreslaa en fuldstændig Arealopgørelse paa et tidligt Tidspunkt i den forestaaende Sommer.

Sluttelig tillader man sig at opfordre Indenrigsministeriet til at foranledige, at der til samtlige Jurisdiktioner i Landet udsendes Paalæg om, at der for Overtrædelse af Fodringsforbudet ikke maa idømmes Bøder uden i de Tilfælde, hvor der foreligger forsætlige og virkelig betydende Overtrædelser, samt til snarest muligt at frigøre al Opfejning og Smaasæd, der er ubrugelig til Brødkorn, samt Havre og Sommerrug, som er udsaaet og avlet i Blanding. Om alle herhenhørende Forhold henstilles, at Afgørelserne kan træffes af de lokale Prisreguleringskommissioner, for saa vidt de herom er enige.

p. t. København d. 9. Januar 1917.

For De samvirkende danske Landboforeninger:

Cederfeld de Simonsen.	Th. Madsen-Mygdal.	And. Nielsen.
P. P. Pinstrup.	Mads Lambæk.	N. Nielsen.
Ad. Tesdorpf.	V. Rasch.	

Th. Mogensen.